

Ročník 8.
číslo 6
jún 2015

príspevok 0,30 €

Farský informátor

mesačník farnosti Nacina Ves

1. 6.
sv. Justín, mučeník
2. 6.
sv. Marcelín a Peter, mučeníci;
sv. Blandína a Albína (Blanka),
mučenice
3. 6.
sv. Karol Lwanga a spoločníci,
mučeníci
4. 6.
sv. Kvirín, biskup a mučeník;
sv. František Caracciolo, kňaz;
Najsvätejšie Kristovo telo a
krv (Božie Telo) - PRIKÁZANÝ
SVIATOK
5. 6.
sv. Bonifáč, biskup a mučeník
6. 6.
sv. Norbert, biskup;
sv. Kaludius, biskup
7. 6.
sv. Róbert, opát
8. 6.
sv. Medard, biskup
9. 6.
sv. Efrém, diakon a učiteľ
Cirkvi;
sv. Richard, biskup
10. 6.
bl. Diana, panna
11. 6.
sv. Barnabáš, apoštol;
bl. Jolana
12. 6.
sv. Gašpar Bertoni, kňaz
Najsvätejšie Srdce Ježišovo
13. 6.
sv. Anton Paduánsky, kňaz a
učiteľ Cirkvi
14. 6.
sv. Elizej;
sv. Valér a Rufín, mučeníci
15. 6.
sv. Vít, mučeník;
sv. Germana, panna
16. 6.
sv. Neit, mučeník;
sv. Benon, biskup
17. 6.
sv. Nikander a Marcián, vojaci
a mučeníci
18. 6.
sv. Gregor Barbarigo, biskup
19. 6.
Rumund, opát;
Juliana Falkonieri
20. 6.
bl. Margita Ebnerová, panna
21. 6.
sv. Alojz Gonzága, rehoľník

Narodeniny Cirkvi - Turíce

*Na sviatok Zoslania Ducha Svätého
sa prítomným pútnikom na svätope-
terskom námestí prihovil svätý otec
František týmito slovami:*

„Sviatok Turíca nás pozýva nanovo v sebe oziviť počiatky Cirkvi. Kniha Skutkov apoštolov rozpráva, že päťdesať dní po Veľkej noci, v dome, kde sa nachádzali Ježišovi učenici, sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor... a všetkých naplnil Duch Svätý (Sk 2, 1-2). Týmto vyliatím boli učenici úplne premenení: namiesto strachu nastupuje odvaha, uzavretosť preneháva miesto ohlasovaniu a každú pochybnosť rozháňa viera plná lásky. Je to „krst“ Cirkvi, ktorá takto začínala svoje putovanie dejinami, vedená silou Ducha Svätého.“

Tá udalosť, ktorá mení srdce a život apoštolov a ostatných učeníkov, sa vzápäť odráža mimo Večeradla. Vskutku, tie dvere, ktoré boli uzamknuté počas päťdesaťich dní, sa konečne otvárajú dokorán a prvé kresťanské spoločenstvo, už nie viac uzavreté do seba, začína hovoriť k zástupom rozličného pôvodu o veľkých veciach, ktoré urobil Boh (porov. v. 11), čiže o vzkriesení Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. A každý z prítomných počuje učeníkov hovoriť vo vlastnom jazyku. Dar Ducha nanovo nastoluje harmóniu jazykov, ktorá bola kedysi stratená v Babyloňe, a je predobrazom univerzálneho rozmeru poslania apoštolov. Cirkva sa nerodí izolovaná, rodí sa univerzálna, jedna, katolícka, s presnou totožnosťou, ktorá je ale otvorená pre všetkých, nie je uzavretá, s totožnosťou, ktorá objíma celý svet, nevylučujúc nikoho. Pred nikým Cirkev nezatvára dvere, pred

nikým! Ani pred najväčším hriešnikom, pred nikým. A toto je skrze silu, skrze milosť Ducha Svätého. Matka Cirkev otvára, roztvára dokorán svoje dvere všetkým, pretože je matka.

Duch Svätý, vliaty na Turíce do sŕdc apoštolov, je začiatkom nového obdobia: obdobia svedectva a bratstva. Je to obdobie, ktoré prichádza zhora, prichádza od Boha, ako ohnivé plamene, ktoré spočinuli nad hlavou každého učeníka. Bol to plameň lásky, ktorá spaľuje každú zatrpknosť, bol to jazyk evanjelia, ktorý prekračuje hranice stanovené ľuďmi a dotýka sa sŕdc množstva ľudí, bez rozlišovania jazyka, rasy či národnosti. Ako v ten deň Turíc, tak aj dnes sa Duch Svätý neustále vylieva na Cirkev a na každého z nás, aby sme zanechali našu priemernosť a naše uzavretosti, a aby sme celému svetu komunikovali milosrdnú lásku Pána. Komunikovať milosrdnú lásku Pána: toto je naše poslanie! Aj nám sú dané do daru „jazyk“ evanjelia a „oheň“ Ducha Svätého, aby sme si - ohlasujúc vzkrieseného Ježiša, živého a prítomného medzi nami - rozohriali naše srdce a aj srdce národom, privádzajúc ich bližšie k nemu: Ceste, Pravde a Životu.

Zverujeme sa do materinského orodovania Preblahoslavenej Panny Márie, ktorá bola prítomná ako matka uprostred učeníkov vo Večeradle: je matkou Cirkvi – Ježišova matka sa stala matkou Cirkvi. Zverme sa jej, aby Duch Svätý hojne zostúpil na Cirkev našich čias, naplnil srdcia všetkých veriacich a zapálil v nich oheň svojej lásky.“

Zdroj: TK KBS

Zisk z nasledovania Ježiša?

„Je nepekné vidieť kresťana, ktorý chce nasledovať Ježiša a zároveň aj svetskost.“ To je konštatovanie pápeža Františka v rannej homílii 27. mája 2015 v Dome sv. Marta. Svätý Otec zdôraznil, že kresťan je vedený urobiť v živote radikálne rozhodnutia, nemôže to byť len akési „polovičaté kresťanstvo“, nemôžeme mať „aj nebo aj zem“.

Peter sa Ježiša pýta, čo budú mať učenici za to, že ho nasledujú – je to otázka, ktorú mu položil po tom, ako Pán povedal bohatému mladíkovi, aby predal všetok svoj majetok a daroval ho chudobným. Pápež František vo svojej homílii vychádzal z tohto veľmi aktuálneho dialógu. Ako povedal, Ježiš odpovedá iným spôsobom, než si predstavujú učenici: nehovorí o bohatstve, slúbuje naopak dedičstvo Božieho kráľovstva, „avšak spolu s prenasledovaním, s krížom“.

„Preto, ked' je kresťan pripútaný k hmotným dobrám, budí zlý dojem kresťana, ktorý chce mať obe veci: nebo, aj zem. A skúšobným kameňom je práve to, čo hovorí Ježiš: kríž, prenasledovanie. Toto znamená zaprieť sám seba, znášať každý deň kríž... Učenici mali toto pokušenie nasledovať Ježiša s pomyslením: Čo bude potom na konci tohto dobrého obchodu? Pomyслиme na mamu Jakuba a Jána, ked' Ježiša žiadala o miesto pre svojich synov - z tohto urob prvého ministra a z tohto ministra hospodárstva...? - zobraza nasledovanie Ježiša na svetský prospech.“

Podľa slov Svätého Otca, potom bolo „srdce týchto učeníkov očistované“, až do Zoslania Ducha Svätého, ked' „pochopili všetko“. Ako zdôraznil, „nezištnosť pri nasledovaní Ježiša je odpoveďou na nezištnosť lásky a spásy, ktorú nám Ježiš dáva“. Ked' „chceme ísť aj s Ježišom a zároveň aj so svetom, s chudobou a zároveň aj s bohatstvom, toto je polovičaté kresťanstvo,

které túži po materiálnom zisku. Je to duch svetskosti,“ zdôraznil pápež František.

Ako ďalej povedal odvolávajúc sa na proroka Eliáša, takýto kresťan „kríva na obe nohy“, lebo „nevie, čo chce“. Pre to, aby sme to pochopili, musíme si podľa Svätého Otca pripomenúť Ježišove slová o tom, že „prví budú posledními a poslední budú prvými“, čiže „ten, čo si myslí, že je najväčší alebo ním aj je“, sa musí stať „sluhom, tým najmenším“.

„Nasledovať Ježiša z ľudského hľadiska nie je dobrým obchodom: znamená slúžiť. On sám tak konal - a ak ti Pán dá možnosť byť prvým, musíš sa správať ako posledný, čiže slúžiť. Ak ti Pán dáva možnosť vlastniť dobrá, musíš sa správať ako v službe, čiže byť pre druhých. Existujú tri veci, tri stupienky, ktoré nás vzdáľujú od Ježiša: bohatstvo, márnivosť a pýcha. Bohatstvo je preto také nebezpečné, lebo ďa rýchlo dovedie k márnivosti a ty sa potom cítis veľmi dôležito. A ked' sa cítis dôležito, popletieš si hlavu sa a stratiš sa.“

Podľa slov pápeža Františka, cesta, ktorú ukazuje Ježiš, je cestou zriekania sa, ako to urobil Ježiš sám: „Kto je medzi vami prvý, nech sa stane sluhom všetkých“. Ježiša stála táto práca s učeníkmi veľa, preveľa času, lebo dobre nechápal. Takže, ako povedal Svätý Otec, „aj my ho musíme prosiť: „Naučiš nás tejto ceste, tejto vede služby? Tomuto umeniu pokory? Tejto schopnosti byť poslednými, aby sme slúžili bratom a sestrám v Cirkvi?“

„Je nepekné vidieť kresťana – či už laika, zasväteného, kňaza alebo biskupa – na ktorom vidieť, že chce obe veci: nasledovať Ježiša a aj hmotné dobrá, nasledovať Ježiša a aj svetskost. Toto je antisvedectvo a oddáluje to ľudí od Ježiša. Pokračujme teraz v slávení Eucharistie mysliac na Petrovú otázku: „Zanechali sme všetko – ako nám to vynahradíš?? A myслиme aj na Ježišovu odpoved. Odmena, ktorú nám dá, je podobnosť s ním. Toto bude naša ,výplata?. Veľká ,výplata?: podobať sa Ježišovi!“

Zdroj: TK KBS

22. 6.

sv. Paulín z Noly, biskup;
sv. Ján Fišer, biskup
sv. Tomáš Morus, mučeník

23. 6.

sv. Jozef Cafasso, kňaz;
bl. Mária Rafaela, panna

24. 6.

Narodenie sv. Jána Krstiteľa

25. 6.

sv. Maxim, biskup;

sv. Viliam, opát

26. 6.

sv. Ján a Pavol, mučeníci;

sv. Josemaría Escrivá de

Balaguer, kňaz

27. 6.

sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi;

sv. Ladislav

28. 6.

sv. Irenej, biskup a mučeník

29. 6.

sv. Peter a Pavol, apoštoli -

PRIKÁZANÝ SVIATOK

30. 6.

Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme;

sv. Oto, biskup

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún

Všeobecný: *Aby emigranti a utečenci našli prijatie a dôstojné zaobchádzanie v krajinách, do ktorých prišli.*

Evanjelizačný: *Aby osobné stretnutie s Ježišom vzbudilo v mnohých mladých túžbu odovzdať mu vlastnú existenciu v kňazskom alebo zasvätenom živote.*

Úmysel KBS: *Aby nás adorácia posilnila vo viere v eucharistickú prítomnosť Krista, ktorého Najsvätejšie Srdce si v tomto mesiaci osobitne uctievame.*

Slávnosť prvého sväteho prijímania

Devätnásť detí našej farnosti prijalo 3. mája prvýkrát Pána Ježiša v Oltárnej Sviatosti z rúk duchovného otca Emila.

Boli to Adam Bereš, Miriam Bruňová, Štefan Kuruc, Henrich Kociban, Ivana Peslarová, Melisa Kišová, Sofia Zoe Purmová, Mária Tokárová, Karina Ujlakyová, Alena Tokárová, Jana Slišková, Natália Slišková, Tomáš Bagoga, Natália Žigová, Christofer Tokár, Stanislava Olahová, Sebastián Olah, Patrik Kirvej a Nela Kirvejová. V slávnostnom sprievode sa deti presunuli z farskej budovy do chrámu, kde začala svätá omša. Počas nej sa duchovný otec prihovoril deťom i rodičom. Vo svojej homílji nabádal deti k pravidelnému prijímaniu sviatosti zmierenia a Eucharistie, ktoré sú pre nás život veľmi potrebné, aby sme mohli byť svetlom pre tento svet. Rodičov povzbudil, aby nezabúdali na zodpovednosť za správnu výchovu svojich detí v duchovnej oblasti. Deti sa do bohoslužby zapojili čítaním, prednášaním prosieb, modlitieb a prinášaním obetných darov. Na záver sa duchovnému otcovi podakovali za detské sväté omše a stretnutia na fare, ktoré sa konali pravidelne od jesene.

Každá slávnosť býva sprevádzaná dôkladnými prípravami. Nebolo to inak ani pri bezprostrednej príprave na tento veľký deň detí v našej farnosti. Rodičia sa postarali o to, aby každé dieťa malo pekné šaty, bolo pekne učesané a upravené. Aj kostol bol uprataný a vyzdobený. Určite bolo

všetko dokonalé aj doma a na hostine. To je samozrejme dôležité, aby bol tento deň pre deti neobýčajný a aby si ho dlho pamätali. Je to však veľmi málo, ak ostane len pri tom, ak sa zabudne na skutočnú hodnotu sviatosti. Škrupina na vajíčku je veľmi potrebná, lebo drží celé vajíčko pokope. Ale ak by vnútro škrupiny bolo prázdne, vajíčko nie je vajíčkom, je nanič. Niečo podobné sa môže stať v duchovnom živote,

ak zabudneme na podstatu prvého sväteho prijímania. Nejde o šaty, hostinu, dary. Ide o prvú chvíľu v živote dieťaťa, keď prijíma vzácneho Hostia – Krista pod spôsobom Eucharistie. Prijíma svojho najlepšieho priateľa na celý život, ktorý je pre neho posilou, oporou, nádejou, svetlom a cestou. Nemá to byť preto prvá a zároveň posledná chvíľa.

Patrón prvoprijímajúcich detí sa ukrýva v tajničke.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

„Kto je m2je telo a p11je 3oju 7rv, má več5ý ž4vot a ja ho vzkries6m v pos8le1ný deň. Lebo moje telo je pr9vý pokrm a moja kr10 je pravý náp12j.“ (Jn 6, 54)

Sväтыm prijímaním sa duchovný život nekončí, práve naopak, začína sa. Každoročne sme však svedkami vyprázdnenia chrámov od detí všade tam, kde už bolo sväte prijímanie. Modlime sa preto za všetky prvoprijímajúce deti a ich rodičov, aby porozumeli slovám Pána Ježiša: „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, lebo bez mňa nemôže nič urobiť.“ (Jn 15, 5)

-ak-

Rok zasväteného života

Svedectvo sr. Inocentie Radvanovej

Mala som asi 13 rokov, keď náš p. farár Albín Blažek mal kázeň v kostole v nedelu, že za Pánom Ježišom pôjdú takí, čo sa nepoškvrnili a budú spievať pieseň, ktorú iní nebudú spievať môct. Tieto slová ma veľmi oslovili a ja som mala túžbu, že by som chcela byť v tom zástupe za Pánom Ježišom ako náš p. farár a spievať tú pieseň, ktorú iní nebudú vedieť spievať. V našej dedine neboli žiadne rehoľnice, ale chodili sestričky zo Žiliny po pýtaní a ja vždycky som im chcela dať čo najviac a čo najlepšie.

Sestra sestričky Terézie Jakubíkovej odišla do kláštora a ako novicka počas vojny prišla ešte s dvoma sestrami z východného Slovenska a bývali u nich, kým sa vojna neskončila a mohli sa vrátiť naspať do kláštora. Tak sme si s Maryškou Jakubíkovou hovorili, že pôjdeme aj my do kláštora. Najprv odišla Maryška, ja po nej asi 2 mesiace, koncom novembra 1945. Len veľmi krátko som bola kandidátkou, hned' bola obliečka do postulátu a po postulantskej obliečke som bola zaradená na ortopedickú kliniku v Bratislave, kde som sa vrátila aj po noviciáte. Pracovala som tam asi 6 rokov, keď prišiel rok 1952 a príkaz od našej komunistickej vlády, že už ani v nemocniciach nesmú pracovať rehoľné sestry, iba ak v civile. V r. 1950 brali najprv sestry zo škôl a z nemocníča nás brali až neskôr, lebo nemali za nás náhradu a pacientov nemohli nechať len tak.

Nahováral nás aj prednosta kliniky prof. Červeňanský – až takmer prosil, aj predstavené, len aby sme sa vyzliekli, že nám dovolí aj sviatostami zaopatrovať pacientov, len aby sme dali dole rehoľné rúcho a zostali

v nemocnici. Tie staršie sestričky, s dlhorocňou praxou si predvolávali po jednej a veľmi ich prehovárali, len aby ostali, lebo po nás ešte nebola žiadna náhrada. Strašili nás, že pôjdeme na Sibír a nevedeli sme, čo s nami bude. Ešte ani vtedy, keď nás už viezli v autobuse, nevedeli sme, kam ideme.

Po kontrole lekárskou komisiou určili, ktoré sestry budú vyvezené do pohraničia, a ktoré zostanú na Slovensku. Neskôr sme sa dozvedeli, že aj naši spolupracovníci mali slúbenú odmenu, ak by získali do civilu rehoľnú sestru. Ale nikoho nezískali. Keď sme povedali, že rehoľné rúcho nevyzlečieme, museli sme sa odstáhovať z nemocničného bytu do slobodárne a uvoľniť miesto civilným sestričkám, ktoré po nás nastupovali.

18. septembra 1952 nás vyziezli zo slobodárne do sústredovacieho kláštora v Močenku. Tu sme sa dlho

nezdržali a 15. decembra 1952 nás už prevážali v nočnú hodinu na české pohraničie do Nejdeckých česárni vlny, ale my sme do poslednej chvíle nevedeli, kam nás vezú. Vpredu aj vzadu aj v prostriedku išli tajní v malých osobných autách a dávali na nás pozor, aby sme neušli. My sme boli v dvoch autobusoch spolu s krížovými sestrami a 4 mariánky. Nás bolo skoro 30 sestier. Slušne nás prijali a dali nám aj slušné bývanie. Mladšie sestry boli pridelené ku strojom a staršie triedili vlnu. Bol tam hrozný hukot v tej česárni, v jednej veľkej miestnosti bolo veľa rôznych strojov ešte aj doma nám hučalo v ušiach. Pracovalo sa na 3 smeny. Vlna prechádzala rôznymi pasážami, kym sa to všetko spracovalo. Stroje boli aj 15 m dlhé, vlna bola navitá na rôznych špulkách a z troch išlo do jednej... Museli sme plniť normy a podľa toho, koľko posledný stroj vyrobil, platili všetkých pracovníkov.

Bol tam prach, hľuk, špina, na tú vlnu musela padať rosa. Boli sme vo vlhku a v prachu. Po nejakom čase prišiel bezpečnostný referent, ktorý nás vyzval, aby sme si vyzliekli rúcho a obstarali si nejaký vhodný pracovný odev. My sme mu povedali, že sme tu za trest, lebo sme ani v nemocnici nechceli zložiť rehoľné rúcho a že si ho aj tu ponecháme. Museli sme podpísť reverz, že zostaneme v rúchu na vlastnú zodpovednosť a vlastnú žiadosť. Pracovala som tam do 20. marca 1958. Odtiaľ nás zobrali do Ústavu sociálnej starostlivosti Ledce – Šternberk pre mentálne postihnutú mládež.

Čo mi dalo silu vytrvať v povolaní? Len láska k Pánu Ježišovi. Ved' keby sme ho nemilovali, už dávno by sme odtiaľ zdupkali. Išla som do kláštora a ked' nás vyviezli,

považovala som to, za Božiu vôľu a určitú skúšku nášho povolania, či vytrváme aj v ťažkých časoch. Rúcho nerobí nikoho ani dobrým, ani zlým. Ale si myslím, že bola v tom väčšia obeta, že sme sa nedali vyzliecť, lebo aj to civilné oblečenie bolo vábivé a samozrejme, je pohodlnejšie v ňom chodiť. Ale ked' sme sa na to dali, chceli sme vytrvať do konca. Myslím si, že komunistom preto tak záležalo na tom, aby nás povyzliekali z rúcha, lebo už len pohľad na rehoľnicu vzbudzuje určité myšlienky na Pána Boha a začnú rozmýšľať: „Je normálna? Prečo odišla do kláštora? Ale asi v tom niečo musí byť! Čo ked' Boh naozaj existuje?!” A tak my nemusíme povedať ani slovo, ale týmto svojím oblečením svedčíme o Bohu. Nikdy som neolútovala, že som išla do kláštora, aj ked' všeličo nám slubovali a nás nabádali, aby sme to povolanie zanechali. Som šťastná, že mi Pán Boh dal milosť vytrvať v povolaní až doteraz. A prosím, aby som vytrvala až do konca.

Takou odmenou a zadostúčinením, za všetky tie strádania v tej fabrike, už tu na zemi mi bolo to, že ked' som prišla domov v rúchu, pán dekan, ked' ma videl, veľmi sa potešil že som ho nezložila a povedal mi: „Vieš sestrička, vy všetky, zo všetkých reholí, čo ste ostali v rúchu v továrnach, na družstvách či na poliach, ste vyznávačky...“

Čo viac si môžeme priať? Kiež nám Pán dá milosť vytrvať až do konca. Amen.

Sr. Inocentia Radvanová, 84 rokov
Dom sv. Jozefa Bratislava

Svedectvo sr. Inocentie si môžete pozrieť aj na internete na adrese <https://goo.gl/ccVgdF>.
Ilustračné zábery sú z tohto dokumentu.

(V auguste 2015 si pripomenieme 65. výročie Akcie R, tretej likvidačnej vlny, namierenej proti katolíckej cirkvi, ktorej predchádzala Akcia K a Prešovský sobor.)

Rozpis svätých omší na jún 2015

Prvopiatkový týždeň 1. 6. 2015 – 7. 6. 2015

	Spoved'	Sv. omša
Pondelok	16:00 – 18:00 Nacina Ves	18:00 Nacina Ves
Utorok	16:00 – 18:00 Petrovce n/L	18:00 Petrovce n/L
Streda	17:00 – 18:00 Lesné	18:00 Lesné
Štvrtok		16:30 Petrovce n/L 18:00 Lesné 18:00 Nacina Ves
Piatok	16:00 – 16:30 Vybuchanec	16:30 Vybuchanec 16:30 Petrovce n/L 18:00 Lesné 18:00 Nacina Ves
Sobota		8:00 Lesné 8:00 Nacina Ves

Sväte omše v týždni

Pondelok	18: 00 Nacina Ves
Utorok	16: 30 Petrovce n/L
Streda	18: 00 Vybuchanec
Štvrtok	18: 00 Lesné
Piatok	18: 00 Petrovce n/L 18: 00 Nacina Ves

Nedel'né sväte omše v júni

	7. 6.	14. 6.	21. 6.	28. 6.
	8:00	Petrovce n/L Nacina Ves		Petrovce n/L
	9:00 Vybuchanec		Suché	Vybuchanec
	9:15 Nacina Ves		Nacina Ves	Nacina Ves
	10:30 Petrovce n/L Lesné	Vybuchanec Lesné	Petrovce n/L Lesné	Lesné
	10:30			

Farská matrika

Oznamy

Krsty:

Maximilián Miškovič – Nacina Ves

Alena Tokárová – Nacina Ves

Nikolas Tokár – Nacina Ves

Christofer Tokár – Nacina Ves

Ronald Tokár – Nacina Ves

Sebastian Tokár – Nacina Ves

Patricius Ľubomír Gardian – Nacina Ves

Anton Tokár – Nacina Ves

Veronika Michalková – Nacina Ves

Ľudmila Michalková – Nacina Ves

Natália Michalková – Nacina Ves

Ema Vahíľa – Lesné

Nech sa vzmáhajú v múdrosti, veku

a v obľube u Boha i ľudu!

Sobáše:

Ing. Miloš Polák (Bratislava - Rusovce) –

Ing. Katarína Peslárová (Lesné) – Lesné

Pohreby:

Jana Tokárová – Nacina Ves

Rok narodenia – 2015

Belina Ješková, r. Cirbusová – Nacina Ves

Rok narodenia – 1952

Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo

večné nech im svieti, nech odpočívajú

v pokoji!

* Pobožnosť k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v júni bude 15 minút pred začiatkom svätej omše.

* Štvrtok – 4. jún 2015 – Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv – prikázaný sviatok.

Sv. omše budú takto:

16:30 – Petrovce n/L,

18:00 – Lesné,

18:00 – Nacina Ves

* Streda – 10. jún 2015 – Nacina Ves

– od 7:30 do 18:00 poklona pred Najsvätejšou Sviatosťou oltárnou

* Piatok – 12. jún 2015 – Najsvätejšieho Srdca Ježišovho – neprikázaný sviatok

Sv. omše budú takto:

16:30 – Petrovce n/L,

18:00 – Nacina Ves,

18:00 – Lesné

* Nedela – 14. jún 2015 – 10:30 – Lesné – odpustová slávnosť Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Slávnostný celebrant a kazateľ – duchovný otec Štefan Bielak

* Nedela – 14. jún 2015 – 10:30 – Vybuchanec - odpustová slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Slávnostný celebrant a kazateľ – Mgr. Matúš Bašista, kaplán v Strážskom

* Nedela – 21. jún 2015 – tretia nedela v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby

* Pondelok – 29. jún 2015 – Sv. Petra a Pavla, apoštolov – prikázaný sviatok.

Sv. omše budú takto:

16:30 – Vybuchanec,

16:30 – Petrovce n/L,

18:00 – Lesné,

18:00 – Nacina Ves.

V tento deň je zbierka „Halier sv. Petra“